

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden (mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, velja za celo leto 22 K, za pol leta 11 K; za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Ricmanje.

Vse javno mnenje na Slovenskem sledi z največjo pozornostjo senzacionalnim dogodkom v Ricmanjih in vse občuduje močnatost in značajnost teh kmetijskih mož, vse občuduje mirnost in prevdarnost njihovega nastopanja.

Vlada je na zahtevanje privandranega nemškega škofa v Trstu z bajoneti posegla vmes in hoče Ricmanjce z bajoneti prignati nazaj v laško-latinsko cerkev.

Priobčili smo vsa važnejša poročila, kar jih je doslej o ricmanjskih dogodkih prinesla »Edinost«. Ni bilo mnogo pisanega ali vsaka beseda zase je govorila cele knjige in strme se vprašuje svet, kako je kaj takega mogoče v prosvetljenem 20. stoletju in v državi, o kateri pravijo, da se vlada zakonito.

Morda bo še prilika, da se obširno in temeljito pojasne vzroki važnega gibanja v Ricmanjih, kako je prišlo do tega, da so Ricmanjci prestopili k unijatstvu, kako se je unijatstvu v Ricmanjih s silo konec naredilo in zakaj so se ljudje naposled odločili za prestop v pravoslavje. Danes hočemo izpregovoriti o nečem drugem.

Nezaslišano je, kako se moč države uporablja, da bi se Ricmanjci z bajoneti prignali nazaj v laško-latinsko cerkev. Kolikor je znano, je še vedno v veljavi postava, da sme vsak državljani prestopiti h kateri veri hoče. V Ricmanjih pa sta tržaško nemški škof in politična oblast kar na svojo roko ta zakon razveljavila in njuno postopanje zamore zburjati mnenje, kakor da bi rada videla teči kri. Drugače si namreč ne morejo kmetje razlagati dogodkov, o katerih smo zadnje dni poročali.

Najprej so dvignili celo armado orožnikov in prišli zaklenit cerkev, ki so jo Ricmanjci sezidali s svojimi krvavimi žuji, ne

rimski papež ali tržaški škofje ali vlada. Iz te cerkve so bili izgnani tisti, ki so cerkev sezidali in vzdržavali, ključ pa so vtnili tisti, ki niso niti vinarja prispevali.

Potem so zopet dvignili armado orožnikov in prišli z bajoneti iz farovža metat ricmanskega duhovnika dr. Požarja. Dotična hiša je zasebna last ricmanjske občine, v njej so gospodarji ricmanjski občinarji in nima drug nihče nič govoriti. A vendar je politična oblast z bajoneti prisilila občinarje, da so ji vročili ključ do hiše, ki je njih zasebna last.

In zopet so dvignili armado orožnikov in pripeljali v vas, kjer so že vsi prebivalci naznanili svoj prestop k pravoslavni veri, novega latinskega duhovnika. Pod varstvom bajonetov je ta človek opravil latinsko mašo v ricmanjski cerkvi, latinsko mašo v kraju, kjer o taki maši nihče ničesar neče slišati. Ali ni to naravnost provokacija? Ali se s tem ne izzivlje prebivalstvo v najhujši meri? Politična oblast si je tega sama v svesti, kajti pripeljala je pač v Ricmanje novega laško-latinskega duhovnika in ga ob silajaju bajonetov instalirala — ali tam ga ni pustila.

Vse te dogodbe opravičujejo trditve, da se hoče Ricmanjce s silo nazaj potegniti v laško-latinsko cerkev; vse te dogodbe pričajo, da v Ricmanjih nič več ne velja zakon, da vsak lahko prestopi h katerikoli veri le hoče. Ricmanjem se kratijo in utesnjujejo njihove zakonito jamčene pravice in krati se jim celo njihova zasebna last. Ko bi se kaj takega zgodilo kje med Nemci, bi odmevala vsa Avstrija ogorčenih protestov, pri nas pa se razen »Edinosti«, »Soče« in »Slov. Naroda« nihče za to ne zmeni.

In »lepi klub«, v katerem sedi tudi ricmanjski državni poslanec gospod Vekoslav Spinčič? Ta klub vlaga zaradi

najsmehljivejših malenkosti srdite interpelacije, tu pa, ko se gre za utesnitev državljanske svobode in omejitev državljanjskih pravic, se »lepi klub« še veseli vladnega postopanja, g. Vekoslav Spinčič pa — molči?

Parlament in večina.

Zopet je doigral avstrijski parlament edno onih komedij, s kakršnimi se je izpolnilo že toliko sej. Sprememba poslovnika se je po dnevni debati svečano pokopala, saj oni odsek 48 članov, kateremu se je reforma izročila, nima pravzaprav druge naloge, kakor ji dati zadnje spremstvo.

Komedija se je igrala z vsemi tozadevnimi predlogami in načrti posebno zato, ker so poprej vse stranke povdarjale potrebo spremembe, pri debati pa se druga za drugo izmuzale s previdnimi in neizpeljivimi pogoji. Tudi vlada je na usta dr. Körberja tako mlačno govorila, da se je jasno videlo, da tudi njej ni za resnobo. Ako bi bila imela vlada resno voljo, parlament ozdraviti, bi bila pač naša primerna pota; zato pa jo bomo vedno lahko nazivali hinavsko, ako bode še kdaj povdarjala, kako ji je pri srcu delavnost parlamenta.

Vse nemške stranke skoraj so se postavile na egoistično stališče, naj se parlamentu ne krati svoboda; svoboden parlament pa hočejo imeti le zato, da morajo v njem svobodno t. j. po svoji volji vladati. To so pokazali nešteto krat bodisi, da so bili v večini ali v manjšini.

Sprememba že zaradi tega ni prodrla, ker se je njena potreba prepojala le z ozkosrčnega strankarskega stališča, ne pa s splošnega državnega stališča. In vse te stranke nočejo videti, da se gre pri tem za ustavno življenje, ki se ne bo moglo za dolgo vzdržati pri sedanjih parlamentarnih razmerah. S predlagano spremembo

poslovnika se je pravzaprav vprašalo parlamentarne stranke, ali hočejo imeti parlament ali ga nočejo imeti. Ker pa se je večina izrekla za dosedanjega poslovnika, odrekla se je takorekoč parlamentu, vsaj za daljno bodočnost.

Sedanji državnozbornski poslovnik je bil pisan za moč, ki so imeli dovolj samozatajevanja in neodvisnosti; v tem poslovniku pa je še več določb, ki dajejo nezadovoljnim in nemirnim elementom dovolj sredstev se s parlamentom po svoje igrati ter preprečiti vsako delovanje. In parlament s takim poslovníkom je velika nevarnost za ustavno državno idejo, zavora za gospodarsko in politično razvijanje ter deluje nenravno na ljudsko vzgojo in na vsak red v državi. To smo izkusili povsod; odkar zmaguje obstrukcija v državnem zboru, se je ista zanesla tudi v dež zboro, v občinske zastope in sploh v vse javne korporacije, kjer so različni nazori. In vendar je lahko poslovnik strog, ne da bi bil zaradi tega tudi nepravilen. To vidimo v monarhični Španiji, republikanski Franciji itd. Vsaka operacija seveda boli, brez krvi se ne da izvršiti, zato pa po srečnem izidu tudi rana kmalu zaceli. V avstrijskem parlamentu pa so se zbalili teh hipnih bolečin, zato pa rajši nosijo še nadalje bulo, ki bo sčasoma razdajala celo zdravo telo.

V tozadevni debati se je tudi mnogo govorilo o volji in želji parlamentarne večine, dasi v Avstriji take pravzaprav že davno več nimamo. Prava večina v mnogojezični državi tudi v resnici ni mogoča, kajti taka mora nastati že pri volitvah, ne pa da bi se šele v parlamentu krpala. Prave večine je mogoče imeti le v enojezičnih državah, kakor v Italiji, Franciji, Angliji itd., ker vedo za njo takoj po izidu volitev. V Avstriji pa je večina mogoča le kot umetno vzgojena rastlina, katero pa ravno tako hitro zopet uniči vsaka ostrejša sapica. V avstrijskem parla-

mentu, kjer imamo 17 strank pa taka večina — bodisi nemška ali slovanska — tudi v resnici ne vlada temuž je le za to, da za gotove koncesije služi vladi, da ji dovoljuje državne potrebe, kakor nagodbe, vojake, davke itd. To pa v ustavni državi ne more biti ideal večine.

Iz Macedonije.

V Srbiji in Bolgariji prevladuje čim dalje bolj vse javno in politično zanimanje macedonsko vprašanje. Srbski kralj je izjavil, da bo vsaka njegova vlada delovala za mirne upravne reforme v Macedoniji, za kakršne se potegujeta Avstro-Ogrska in Rusija. Srbija da se bo vtkala v razmere le toliko, kolikor je potrebno, da se zajamčijo človeška prava ter narodni in gospodarski obstoj srbskega prebivalstva v Macedoniji in Stari Srbiji. Oporekajo pa se najnoveše vesti, da se Srbija mobilizira. Srbija si je sicer nabavila dokaj novega orožja in streliva, a to vse le iz previdnosti. Rezervisti se tudi niso poklicali k izredni orožni vaji, kakor se je poročalo. Tudi bolgarska vlada je povedala svoje stališče glede Macedonije. V sobranju je vprašal opozicijski poslanec Strašimirov, zakaj vlada ne razpusti macedonskih odborov. Strašimirov je nadalje trdil, da macedonska revolucija ne potrebuje bolgarske pomoči. Vstaja ni posledica turškega tlačanstva ali nasilja, temuž je nastala vsled ojačenja narodne zavesti Macedoncev; vsled tega bo revolucija napočila vkljub vsem reformam. Macedonski odbori kompromitujejo Bolgarijo. Na to antibolgarsko interpelacijo je odgovoril ministrski predsednik Danev, da bo vlada odredila potrebna stroga sredstva ter jih po potrebi tudi izvedla. Na vprašanje, kako daleč je prispela macedonska zadeva, pravi Danev, da ne more odgovoriti iz oziroma na državne koristi.

LISTEK.

Bisaga.

Holandska pravljica.

Spisal Henrik Potopidann.

Bil je nekdanj kmet, ki je bil tako reven, da končno ni mogel svoje destine dati. Duhovnik kraja, v katerem je živel, je bil trd mož, kateri je svojim faranom rajše srajco z života potegnil, kakor da bi jim spregledal en sam vinar njihovega dolga, in ko je sedaj že parkrat zaman poslal svojega hlapca z bisago h kmetu, da bi prejel svojo terjatev, pelje se nekega dne sam tje, vrže bisago pred vrata koč in zakliče:

»Jutri pridem zopet. Ako do takrat ne boš napolnil moje bisage, tedaj te bo oskrbnik pred solnčnim zatonom zapodil iz hiše!«

Kmet je moledoval, njegova žena je rjula in otroci so kričali. Toda pomagalo ni nič. Duhoven je udaril po svojih konjih in se odpeljal.

Tako ni torej kmetu preostajalo nič drugega, kakor iti k vragu in ga prositi pomoči v svoji stiski. Vrag je mel svojo pisarno v neki ulici no-

tranjega mesta. Nad vratmi ni bilo nobene table; te tudi ni bilo potreba; ljudje so jako dobro poznali pot semkaj; bilo jih je tudi malo v tem kraju, kateri niso, ako jim je trda predla, dobili tu svoje pomoči.

V prednji sobi je stal stari prokurist vragov, Belcebub, z veliko glavno knjigo; toda v zadnji sobi je sedel hudič sam in dajal avdije.

Kakor hitro mu je tresoč kmet povedal povod svojega obiska, rekel je vrag.

»No da, pri tej stvari ti bom rad pomagal... Saj poznaš moje pogoje?«

Kmet se je popraskal za ušesi in drgnil kolena. Vedel je, da se gre za njegovo dušo; radi tega se je upal, s prosečim obrazom vprašati, ako bi se to pot ne dobila pomoč malo ceneje?

»Ceneje! Ho — ho!« krohotal se je vrag. »Kaj mi pa vendar misliš povedati?«

»Da« — menil je potem kmet »zdi se mi le pretrdo, za vse večne čase oddati svojo dušo, samo ker sem prišel za trenotek v zadrego. Prosil bi tedaj gospoda vraga, da bi se zadovoljil pri meni s hipoteko.«

»No da, mislim sem si že kaj ta-

kega!« kričal je vrag. »Kmetje ste vedno pripravljeni s svojimi hipotekami. Toda s tem me ne smete liliti, ljubi ljudje! Potem hodite kar tako okoli, jeste in pijete in ste veseli, dokler ste mladi. Ko se pa potem postarate, začenjate postajati po-božni in hodite v cerkev, in jaz do-bim mesto glavne dolge nos. Ne, ne, ljubi mož, na te limanice ne gremo!«

Kmet je še nadalje milo prosil Saj vendar ve, da je vrag preje ljudem pomagal s hipoteko. Zakaj neče torej tudi njemu biti uslužen?

»Ti govoriš, kakor razumeš«, odgovoril je vrag. »Ali ne razumeš, da je med kraljem Salomonom in Jürgenom klobučarjem velik razloček? Ako semterje pod ugodnejšimi pogoji pomagam kakemu finemu možu, zgodi se to, ker on s tem drugim ljudem daje zame jako dragocen izgled. Ako nazadnje morda tudi svet postane in gre v nebesa, je vendar meni v svojem življenju že dovolj koristil. Če vidijo ljudje, kako se svetnik Hansen od kake fine pojedine natrkan domov zaletava, tedaj zadobe mnogi prepričanje, da gotovo ne more biti velik greh, upijati se, kakor hitro si tak mož sme to do-

voliti. Vidijo ljudje nasprotno tebe pijanega v jarku ležati, potem pravijo takoj: Uh, kako ostudno je vendar biti tak! Vidiš, tako je ta stvar!«

Pomagale torej niso nobene prošnje več. Kmet je moral podpisati dolgo pogodbo, s katero je prodal svojo dušo nepreklicno v večne peklnske muke, pod pogojem, da mu prinese vrage do polnoči skozi dimnik polno bisago denarja.

Stari mož je v srce segajoče jok, ko so ga vlekli k staremu prokuristu hudičeve bančne pisarne, da vpiše svoje ime v veliko glavno knjigo.

Ko je bila ura dvanajst, zlezel je kmet iz svoje postelje, in šel, kakor je bilo dogovorjeno, z duhovnikovo bisago, ki mu je bila ravno pri roki, k dimniku.

Takoj je zaslišal, kako ga je vrag od zgoraj šepetaje vprašal:

»Si tu, moj sin?«

»Sem«, je odgovoril.

»Drži svojo bisago pripravljeno.« Kmet je to storil in v tistem trenutku je padla cela lopata zlatih in srebrnih novcev žvenketaje v bisago.

»Je bisaga polna?« je vprašal glas od zgoraj.

Kmet je pogledal v bisago; toda tu je še manjkalo veliko. »Ne!« je zaklical.

Zopet je padla lopata denarja doli in vrag je vprašal znova:

»Je sedaj dovolj?«

Kmet je pogledal v bisago.

»Ah ne, še dolgo ne«, je zaklical zopet.

Tretji pot je deževalo cekinov v bisago in hudič je zaklical:

»Sedaj bo vendar polna, bi mislil!«

Kmet je zopet pogledal notri.

»Ah ne, ah ne — manjka še zelo veliko.«

»Za vrage, kakšna je vendar ta bisaga, ki jo imaš?«

»To je duhovniška bisaga«, odgovoril je prostodušno kmet.

Ko pa je hudič to zaslišal, je strašansko zaklel, kajti to je že davno vedel, da duhovniška bisaga nima dna. S kričem, ki se je čul petnajst far na okolu, je zletel od dimnika in se ni nikdar več prikazal.

Kmet pa je bil od svoje pogodbe odvezan in je pri tem vendar postal imovit mož. Sedaj je živel v veselju in blagostanju.

Politične vesti.

— Ali se dá avstrijski parlamentarizem rešiti? Pod tem naslovom piše Studnički v listu »Slovo polskie«. Niti federativna preosnova Avstrije, niti izločitev Galicije se ne more s parlamentom rešiti, zakaj bi ga tedaj branili? Naj ga nadalje razjeda obstrukcija, mi se organizujemo na boj za državnopravne pogoje narodnega in gospodarskega razvoja Galicije. Skušnja uči, da se godi najslabše onim ki se boje.

— Za protikandidata dr. Ebenhochu v okraju Wels-Vöcklabruck so postavili neodvisni kmetje posestnika Achleithnerja.

— Zaradi potovanja srbske kraljeve dvojice v Krušedol je interpelliral v ogrskem državnem zboru posl. Csavolszky, in sicer je vprašal, zakaj nju pozdravi le hrvaški ban, kar nasprotuje edinosti ogrske države. Ministrski predsednik je odgovoril, da se ne gre pri tem za politični obisk, temuč le za izkaz pietete.

— Mobiliziranje turške armade se sicer oporeka, češ, da so se le garnizije v Adrianopolju in Monastiru pomnožile za 25.000 mož v ta namen, da se staro vojaštvo odpusti. Vendar pa tudi sam Ferid paša preokuje, da bo v Macedoniji pošlo med 5. in 14. marcem.

— Rusko-perzijska trgovinska pogodba se je sklenila ter stopi v veljavo 14. februarjem. V pogodbi se je Perzija zavezala odpraviti večino svojih izvoznih carin ter ne bo dajala carine v najem, temuč bo ustanovila carinske postaje. Istotako odpravi užitnino in cestnino Ruska trgovina je dosegla potemtakem sijajne uspehe.

— Kitajska cesarica je baje umrla, a njeno smrt se je zamolčalo do praznovanja kitajskega novega leta. Napovedujejo se vsled tega novi nemiri zoper Evropejce in Amerikance.

Skrb za ubožce.

I.

To vprašanje je prišlo pri nas v diskusijo, ko se je svarilo pred zvezo žensk z duhovniki v prilogi skrb za uboge. — Vprašanje je važno. Zato podamo nekaj zgodovine skrbi za uboge (»Armenpflege«). — Grki, Rimljani niso poznali organizirane skrbi za uboge. Le nekaj začetkov je najti. Država skrbi za pohabljenе vojake, ali druge svoje ljudi, ki si niso mogli pridobiti za življenje potrebnega. Beračisti se med Grki ni smelo. Svetovalstvo 500 mož je došlo, kdo je potreben. Nekaj hiš brez vrat je bilo v mestih za prenočevanje revežev. Rimljani so razdelili žito med sosesčane. Vsak Rimljan je imel pravo, zahtevati delež pridobitev vednih vojn. Pod Nervo se začne skrbeti po ustanovah za uboge otroke Rimljanov. Za tujce se nič ni dalo. Večina sužnjev je živela tudi v boleznih najtrše.

Židovi nimajo urejene skrbi za uboge. Kmetijsko ljudstvo so, majhne razmere, za vse dosti jesti. Vsak žid je rad ubogemu dal. Po veri je bila vsa dežela Johove in ljudje so bili le užitarji na njej.

Reveži so imeli delež obdelane zemlje. Zato se ni smela oljka dvakrat potresti, po vinogradu ne prezrti po gospodarju pobrati, ne vsoti pozabljeni snop na polju. Židovstvo je bilo usmiljeno. Vera je učila, da darovi dani ubožcem, od v zamejo grehe. Ta nauk vpliva pozneje na krščanstvo. Vsa zemlja je last Jehove. Ta nauk dobi svojo veljavo v srednjem veku, ker se tudi kmetija gospodarsko tlakarsko organizira. Hierarhija katoliške cerkve stremilji po tem, da ista kot namestnica Boga vso zemljo v last dobi in ljudem na njej prepušča le uživanje. Stremiljenje po »božjem kraljestvu«. — Začetek katoliške cerkve nam kaže majhne obdane vernikov, ki uredničujejo vzorno Kristusov nauk ljubezni do bližnjega. Vse je vernikom skupno. Duhovniki živijo le od tega, kar se jim podari, reveži imajo vedno polno mizo. Organi teh prvih krščanskih občin so tudi organi skrbi za reveže. Tu je prva organizacija najti te skrbi. To oskrbo je vodil škof, kateremu je bilo prideljenih nekaj duhovnikov, diakonov in tudi kaka ženska, udova, diakonisinja. Navadno so reveži tvorili te prve občine krščanstva. Ljubili so se med sabo in živeli v komunizmu.

V teh časih se je podpiralo le resnično revne, le taki so prosili za podporo. Tedanji strogi cerkveni red je pazil na to, da se ni slabo gospodarilo z darovi ali dajalo nevednim. Obdane vernih niso bile velike. Diakoni so poznali vse reveže, ki si niso živeli pridobiti mogli. Bilo jih je lahko obiskati. V tem, da se reveža obišče, da se z njim obdi, pogleda, kako stanuje, da se ga tolaži, je toliko in več, kakor v danih gmotnih darovih. »Individualisierende Armenpflege«. V teh prvih krščanskih občinah ni bilo beračev.

Ali to se je spremenilo, ko so občine brojile po 100 tisoč duš, ko je katoliška cerkev postala državna moč, ko je cerkev postala premožna in vedno bogatejša. Zdaj se je vpeljal nauk, da je daritev revežem sredstvo za pridobitev zveličanja. Begu se je dalo in to je grehe odjemalo. Ta nauk je pomagal velikansko premoženje katoliški cerkvi pridobiti. Nekaj časa daruje cerkev tudi v teh časih prve bogatije dosti od svojega velikega premoženja revežem. Ena četrтина cerkvenega premoženja je bila last revnih. S časom darovi vernikov nehajo, ali vzamejo jih duhovniki za šolnine. Diakon tudi ni mogel sam oskrbavati revnih v večjem krogu. Na mesto diakona prevzel je »ekonom« oskrbništvu premoženja, ki je bilo za reveže pripravljeno. Ta ekonom se je postavil med škofa in diakona in ta dva sta opustila skrb za revne. Tudi ženska diakonja je zgubila svoj delokrog. Ekonom pa je revežem namenjena premoženja zjednil z drugim cerkvenim premoženjem. Individualizacija, kakor prej ni bila mogoča, prevedč je bilo reve v vsem krščanstvu v petem stoletju, ko je cerkev že bila precejšnja moč in že bogata med Rimljani. Skrb za revne — organizirana skrb neha in prepušča se to delo vsakemu, kakor hoče. Duhovnik je tedaj imel opraviti z gospodarsko in politično uredbo sveta. Beraštvo se množi med Rimljani. Valentinian II. da prvo prepoved beračenja med Rimljani. Tako med Rimljani. — Cerkev stopi na tla Nemcev, Slovanov. Tu se je še manj dalo z organizirano skrbjo za reveže kaj storiti. Med Rimljani je bilo dosti mest. V mestih je kaj tacega lože. Tu med Nemci, Slovani je šele nastajalo okolo 5. stoletja

kmetovanje v novi obliki s tlakarji. Karl Veliki, največji organizator kmetije v prvem srednjem veku, je tudi to stran urediti skušal. Leta 779. bila je lakota. Karl Veliki je dovolil duhovnikom desetino, katero jim je prej odrekaval, ali s tem, da jo morejo obrniti za reveže. On je tedajne graščake navajal na to, da so za svoje reveže skrbeli, zidali sirotišnice, bolnišnice. Beračenje je ta kralj prepovedal. A ko je ta veliki človek umrl, je zaspala ta njegova organizacija. Urejene skrbi za reveže potem ne pozna ves srednji vek.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 9. februarja.

— V Ljubljani in na Dunaju. V Ljubljani dela dr. Šusteršič obstrukcijo, na Dunaju pa jo — obsoja, v Ljubljani ne priznava pravice večini, na Dunaju pa zagovarja to pravico. Kar strmeli smo, ko smo čitali zadnji govor, ki ga je imel dr. Šusteršič pri razpravi o premembni opravični v poslanski zbornici. Kategorično je zahteval, naj se opravičnik tako premeni, da bo nemo goča vsaka obstrukcija in da bo mogoče sestaviti večino. In to je zahteval tisti mož, ki je v kranjskem deželnem parlamentu razbijal, piskal in bobnal, »posoval kakor kak pijan šintarski hlapec in končno dosegel, da se je deželni zbor na veliko škodo vsega prebivalstva moral zaključiti. Pa naj kdo reče, da ta dr. Šusteršič ni komedijant prve vrste.

— Nova taktika. Ne samo na Slovenskem, tudi v drugih deželah, oziroma državah, so katoliški duhovniki pod kožo krvavi. Kakor imamo mi svoje Ferjančiče in Koblarje, Smolnikarje, Mezge, Bezeljake, Zorkote, Kose, Bojance. Horvate, brate Fridoline, Lampete, Lenassije, Šalovene itd. itd. itd., tako jih imajo tudi drugod in kakor pri nas, tako se tudi drugod od časa do časa zgodi, da prime roka pravice katerega teh »božjih namestnikov«. Taka vest gre potem iz lista v list in se izve križem sveta. Klerikalcem je to seveda skrajno neljubo, saj so razni listi odprli kar posebno rubriko »Zopet eden« in komaj zmagujejo obilno gradivo. Zdaj so si klerikalci izmislili posebno taktiko, da bi izbrisali utis takih poročil, taktiko, na kateri je zopet spoznati, kakšna je liguorijanska morala. Dunajska »Reichspost« je začela, »Slovenec« pa jo posnema. Nova taktika obstoji v tem, da se kratkoma to taji, da se je ta ali oni slučaj zgodil. To se pravi: Na Dunaju in v Ljubljani se taji, da se le v Florenci ali v Milanu to ali ono zgodilo, v Florenci in v Milanu samem klerikalci seveda previdno molče. To je kaj pripravna in priprosta taktika — obnesla se pa ne bo. Bržčas se cela akcija, organizovana na podlagi vzajemnosti, po načelu peri ti mojega zamorca in jaz bom pral tvojega zamorca. V Ljubljani in na Dunaju taje, kar se je zgodilo v Florenci in v Milanu, nasprotno pa taje v Florenci in

v Milanu, da je bil obsojen Ferjančič radi zapeljavanja h krivi prisegi ali da je bil obsojen dr. Lampe radi častikraje. Toda ljudje so dandanes že tako pametni, da na taka tajeja nič ne dajo. Če hočejo klerikalci, da se jim bo verjelo, morajo priti z dokazi; če kaka stvar ni resnična, jim bodo že sodišča dala potrebne dokaze; dokler pa ne pridejo z dokazi, morajo že potrpeti, da homo raje verjeli na licu mesta izhajajočim listom, kakor »Slovenec«. Med postopanjem dunajske »Reichspost« in »Slovenec« je pa vendar neki razloček. »Reichspost« se bavi z nemškimi listi in knjigami, škofov »Slovenec« pa suče stvar tako, kakor da pobija slovenske liberalne liste, kakor da so ti vse to poročali, dasi kolikor se spominjamo na primer v našem listu teh notic sploh ni bilo. Toda v nečem mora »Slovenec« svoje klerikalne tovarišice vendar prekositi in zato jih je prekosil v nepoštenosti.

— »Žrtev razmer«. Socialno demokratično delavstvo je res obžalovanja vredno. Delavstvo se žrtvuje, da vzdržuje svoj list »Rdeči prapor«, od lista samega pa nimajo drugega, kakor da jih zdaj in zdaj korenito blamira. Odkar je g. Kristan zapustil Trst, je »Rdeči prapor« silno nazadoval. Zdaj je pa pokazal, da nima pojma ni o temeljnih socialno-demokratičnih načelih. »Rdeči prapor« se je namreč spravil nad listek »Žrtv razmer« in ga proglasil, da je ta listek podel, umazan in gnušen. »Slovenec« je iz hvalečnosti za to uslugo pripoznal tiste kravice, ki pišejo »Rdeči prapor«, za merodajne kapacitete in je celo ponatisnil njihovo »sodbo«. Prepričani smo, da se vse razsodno socialno-demokratično delavstvo sramuje duševne inferiornosti svojih žurnalistov, zlasti v tem slučaju, zakaj če kdaj, bi morali socialni demokrati v tem slučaju iz političnih in literarnih razlogov stati na naši strani. Naš listek je na podlagi dejanskih, občeznanih dogodkov pokazal, kako zlobljivo gotovi duhovniki vero za svoje nečiste namene, pokazal je torej nekaj, kar trde in dokazujejo tudi socialni demokrati izjemšči seveda »Rdeči prapor« in kar soc. dem. priznava, da je potrebno dokazovanje. To je politični nagib, iz katerega bi morali socialni demokrati na naši strani stati. Pa tudi iz literarnih ozirov bi morali na naši strani biti. Socialna demokracija proglašča vedno in povsod, da je svoboda v literaturi prvi pogoj za njen uspešni vpliv, a popisovanje resničnega življenja njenja njena najvzvišenejša vloga. Kako odločno, da strastno na pr. so branili vsi socialno demokratični listi Zolo in s kakim patosom so opravičevali tudi najhujše prizore v Zolovih romanih, češ, Zola ni kriv, če se take reči dogajajo, on jih le slika po življenju. Tudi v našem listku je bilo nekaj hujših prizorov, a uredništvo jih je vse črtalo, tako da

so morali čitatelji gotove stvari uganiti iz celega konteksta. Socialni demokrati bi nam vsled tega smeli kvečjemu očitati, preveliko obzirnost in nežnočutnost. Podel, gnusen in umazan bi bil naš listek da smose s slastjo valjali v blatu, česar nam pač nihče ne more očitati — izvzemši redakterjev »Rdečega prapora«, ki našega listka najbrž še čitali niso. Nas seveda umenje teh posebnih nevednosti odlikujočih se »žurnalistov« preklicano malo ženira. Kar smo povedali, je povedano samo v namen, da spoznajo socialno-demokratični delavci, kakšne neumnosti uganja njihov list in kaki duševni revčki so tisti ljudje, ki jim ga pišejo. Socialni demokrati so prav zaradi tega tako malo uvaževani, ker je njihovo glasilo otročje, tako otročje da se veseli celo konfiskacij in se postavlja na stališče najborniranejših klerikalcev, ki povsod vohunijo za nenravnostjo. Če hoče »Rdeči prapor« biti dosleden, naj pokliče policijo na pomoč proti nedeljski »Arbeiter-Zeitung«, ki je v svojem listku — kakor že večkrat — pisala še vse drugače, nego je bilo pisano v našem listku.

— »Slovenec« je v sobotnem listku pisal: »Tako se gibljemo v Ljubljani in zato se ni čuditi, da celo na elitne plesne slovenske inteligence prihajajo ženske s — št. 13.) To stoji doslovno v škofovem glasilu. Za danes le konstatujemo to brezmejno infamijo škofovega glasila — pomenili se bomo drugič z Lampetom, Žitnikom in s škofom.

— Polom v konsumnem društvu na Dolenji Dobravi. Iz Poljanske doline nad Škofjo Loko se poroča, da v konsumnem društvu v Dolenji Dobravi poka na vseh koncih in krajih. Načelnika tega konsuma, znanega klerikalnega agitatorja Žusta so orožniki te dni zročili okrajnemu sodišču v Škofji Loki, ker je preveč skrbel za svoj žep in tako društvo opeharil za več sto kronic. Kakor se govori, je društvo najvpešneje delovalo za blagor ljudstva, kajti konsum ima nad 6000 kron izgube, vsled česar je konkurz neizogiben. Toliko za danes. Prihodnjič o delovanju tega za blagor ljudstva »prekoristnega« društva kaj več.

— Pogreb g. Fr. Terdine se je vršil v soboto popoldne ob jako mnogobrojni udeležbi občinstva iz vseh slojev, zlasti seveda iz trgovskega stanu. Na krsto je bilo položeno izredno mnogo krasnih vencev med drugimi tudi venec mestne občine in »Trgovskega in obrtnega društva za Kranjsko«.

— Promcija. V torek dne 10. februarja promovira na graški univerzi g. Tone Gregorec doktorjem vsega zdravilstva. Čestitamo!

— Visok gost. Iz Litije se nam piše: Pred nekaj dnevi posetil je naš trg gospod Ivan Breznikar, bivši župan šmartinski, nadžupan občin litijskega okraja, predsednik krajnega šolskega sveta, predsednik šmar-

Radoslav Štrboncelj.

I.

(Dalje.)

Prišel je domov v svojo sobico, približno v takem razpoloženju, kakor ga mora imeti maček, če je požrl grizavo podgano. Bilo mu je, da se do ločneje izrazim — v splošnem in specijelnem jako »mis«. »Mis« je bil avancement, »mis« uradno delo, »mis« počutki, »mis« plača, »mis« nos — s kratka: vse je bilo »mis«.

To slabost pa je imel g. Radoslav, da si je na svoje oči nekoliko domisljeval, vzlasti na topli ton njihov, kakor mu je nekaj jasno razložil priznan estetik. Umetniško čuteči mož je dejal tedaj, da bi se dalo g. Radoslava prav lahko portretirati z zelenim obrazom in cinoblastordečimi očmi; vsled toplote v barvi pa bi te oči vendar vsakdo moral videti temnorjave, seveda, če ima sploh pravi čut za moderne umotvore, in če prav gledati zna.

Zato se ni čuditi, če je g. Radoslav, vstopivši se pred zrcalo, takoj in prve poiskal oči v svoji stekleni sliki.

A pod njimi zažarela je istočasno kajpada tudi njegovega nosu gorostasna poašt, in takoj korenito zagrenila skromni užitek, katerega si je mislil g. Radoslav na tako cen način ravnokar pripraviti občudujoč izrazovite svoje oči. —

In sklep je bil storjen! Mahoma, kakor prihajajo vse ženijalne misli! Gospod Radoslav ni bil več prejšnji slabič, postal je ta hip samovesten, energičen filozof, z jasnimi smotri, s krepko določenimi iniciativami.

»Če gremo iz tega stališča, da je moj nos napaka, potem je naravoslovno ali medicinsko vzeto, moj nos bolezen. In bolezen se da zlažšati, odstraniti, popraviti ali kar koli že. V tej točki mora biti moje zastavišče, če se hočem znebiti tega neprijetnega appendixa svoje individualnosti.«

Ali filozofi so teoretiki, in radi teh meditacij ni bilo še najmanjše spremembe opaziti na g. Radoslavovem nosu. Šlo se je torej zato, iskati zdravnikov in sredstva, da se prestavi teorija v prakso.

Zdravniki pa so ljudje, kakor

drugi, zlobni in hudomušni, in kdo jamči, da tudi ne indiskretni. O zdravnikih Radoslav ni imel nikdar bogve kako visokega mnenja. Prvič nimajo ti ljudje navadno nič uradniškega na sebi, in so iz večine nagneni na tisto stran, kjer so vsi zakonodajalci postavili planke, preko katerih ne velja solidnemu državljanu na sprehod voditi niti ne svojih misli.

Že to je uvaževanja vredno. — Drugič je tak-le doktor — si je mislil g. Radoslav — tako nekaj prevzetan kramar — brez rešpetka vladnim organom nasproti, impertinenten, rad brskira in ne pozna niti trohice obzirnosti. Kakor jesenska pajčevina, komaj opazno, komaj zaznatno pa je prepregala vsa ta razmišljanja tista ponesrečena ljubezen in izguba 14 gld. 70 kr. za šopke.

Zato je g. Radoslav sklenil, da se previdno ogne direktni zdravniški pomoči, a da sondira osebne znanec-medicine na skrajno diplomatičen način, in izve tako pota in sredstva, po katerih pride do svojega namena. Odloči se torej, da se napoti še tisti večer, k

rujavi žabi, znani predmestni gostilni, kjer se je zbirala razuzdana in podivjana družba, pred katero ni bila še ženska prav varna, kaj pa še embrijo prihodnjega deželno-vladnega svetnika.

V tej družbi zbiral se je svet vseh tako rekoč državi nevarnih elementov. Toliko, da niso bomb delali, in denarja kovali: sicer so se pa vršila tu vsa ostala hudodelstva, ki so le sploh mogoča, od razžaljenja Njenega Velicanstva kraljice Drage-Drage pa do čitanja in priporočanja skrajno pohušljive Pierre Luys-ove Aphrodite.

Gospod Radoslav pripravil se je primerno za to družbo. Iz kanelije si je dal prinesti svojo delavno suknjo, oblekel si hlače, katere je oblekel samo tedaj, kadar mu je v poznih nočnih urah nezaželjena peristaltika svoje gibanje reflektorično zanesla v noge, in obišil si pošvedrane škarpete na noge, katere si je obdržal za spomin na svoja stradanja polna dijaška leta. Radi kravate je bil v resnični izdaški; nobene tako slabe in razcapane ni imel, da bi mogel ž njo »k žabi«. To pa je vedel, da bo gotovo predmet neslanih dovti-

pov, ako vstopi s svojo najslabšo. Konečno se odloči, da oddide brez kravate.

Kar mu je še preglavico delalo, je bilo to, da so vse njegove obleke dišale po primernem parfumu. Gospod Radoslav je dajal sicer prednost »Esence de Viole« — a njegov šef je nekoč dejal, da je »Patschouli« najdiskretnější parfüm. V g. Radoslavu se je tačas sicer porodila revolucionarna misel, da se je zgodila uradna pomota — navzlic temu se je uklonil, in se od tedaj škropil jedino le z »diskretnim pačulijem«.

Ta duh pa je bilo treba za nočejšjo družbo odstraniti, in šlo se je za to, kako bi se to v naglici doseglo. Jodoform je imel sicer g. Radoslav pri rokah — ali rečite kar hočete, jodoform je brezdvomno jako indiskretna parfüm. Tabak — pa premalo zakrije, in kadilcev sploh premotiti ne more.

Ker je bila konečno družba »pri žabi« ekskvizitno narodna, odločil se je g. Radoslav za česen in čebulo, veliki gospodinjji prinesti oboje, ter se potem nadrgnil z njima, kar in kolikor se mu je zdelo potrebno. (Dalje prih.)

tinske posojilnice, član sanitetnega sveta, imetelj častnega naslova »co-fek«, posestnik, mesar in gostilničar itd. itd. ter se je nastanil »ex officio« v najspodnejših prostorih ces. kr. okrajne sodnije, kjer se misli skupno 10 dni muditi, da se odpočije od triletnega napornega dela.

— Gradnja gorenjske železnice. Nam domačinom so vendar že preveč čudno dozdeva postopanje uradnih moči tako v Hrušici, kakor v Bohinju. Dela so bila oddana podjetniku g. G. Grossu-Bachsteinu karavanski predor in g. Ceconiju Bohinjski predor pod pogojem, da se v prvi vrsti domačinu v delo sprejmejo. Ali delata ta dva gospoda podjetnika pod temi pogoji? Nikakor ne. Pretečeni teden v petek nas je odpustil g. podjetnik na Hrušici 25 samih Kranjcev in Gorenjcev. Zakaj to? Dan za dnem prihaja druhal za druhaljo tujcev in da morajo tuji nadzorniki svoje ljudi v posel spraviti, za to pa nas domačine odpuščajo brez vsacega vzroka, akoravno je naš eden ali mož v stanu za 4 tujce pobalane delati. Torej na Hrušici imajo prednost židje v prvi vrsti in potem drugi tujci, v Bohinju pa še celo ne Avstrijanci, marveč Lah. To je še lepše. Vendar bi bilo potrebno, da bi politična oblast g. podjetnikom tako postopanje preprečila. Ako pa še to nič ne pomaga, naj blagovolijo naši gospodje državni poslanci stvar prinesiti na železnično ministrstvo, ker tako postopanje je že več kot preveč za nas uboge Slovence. Ali hoče z našim narodom že vsak pometati? Mesto, da bi si domačini kak krajcar zaslužili, pa si bodo polne žepe napravili tujci. Odločno prosimo naj blagovolijo napraviti politična oblast potrebne korake za nas in naši gospodje državni poslanci so naprošeni, naznaniti to postopanje pri g. železniškem ministru.

Več gorenjskih delavcev.

— Repertoir slovenskega gledališča. Jutri v torek, se igra drugi izvrstna Dreyerjeva drama »Poskusni kandidat«, ki je dosegla pri premijeri največji uspeh, ter jo je tako občinstvo kakor kritika obeh dnevnikov sprejela z najlaskavejšim priznanjem, izrečenim vsem igralcem in igralkam. »Poskusni kandidat« je moderna tendenčna drama, zajeta iz življenja srednješkolskih profesorjev in dijakov ter kaže v klasičnih tipih nazore in ideje filistroznega malomeščanstva. Boj »mladih« proti reakciji in klerikalizmu je slikan tipično. Glavne vloge imajo g. Hašler, g. režiser Dobrovolny, gđ. Rückova, gđ. Kreisova, g. Lier in g. Dragutinovič. Kakor »Vzgojitelj Lanovec« tvori tudi »Poskusni kandidat« novo sijajno točko slovenskega dramskega repertoira. — V kratkem pride na oder Offenbachova opera »Hoffmannove pripovedke«, drama pa študira Anzengruberjevega »Kri-voprisežnika« in Shakespearov »Sen krasne noči«.

— Slovensko gledališče. V nedeljo popoldne je bila ljudska predstava; igrali so »Desetega brata« in vtis vse predstave je bil skoro še boljši kot v petek; gospod Dobrovolny je bil prav dober. Opomniti moramo le glede Bo-leška, da je bil, kar se tiče maske, jako komoden. Na oder je prišel kar v maski, ki mu jo je dal gospod Bog, in nam predstavljal zdravnik Vencelja, ki pa mora biti vsekakor že čisto zrel mož, ako ima odrastlo hčer. G. Lovšin je predstavljal Marijana kot mestnega gigerla, a ne kot sina raškega graščaka. Sicer pa ni motila predstave nobena večja disharmonija. Občinstvo, ki je skoro popolnoma zasedlo gledališče, se je izbornu zabavalo ob živem, naravnem igranju in pripovedovanju Krjavljem. — Zvečer je bila operna prestava; pela se je tretjič v sezoni opera »Faust«. Ulogo Margarete je pela toplo in čuvstveno gđ. Prochaskova; tudi v igri je bila dobra, zlasti ko kliče ljubimca nazaj. Kot Faust je bil g. Vlček naravnost odličen, da nam boljšega ni želeli. Njegov čisti in močni tenor je prišel zopet do popolne veljave; cavatino,

ki jo poje na vrtu pred domom svoje Marjetice in druge točke svoje vloge je pel iskreno, ter je bil deležen živahnega odobravanja. Mešisto je bil g. Aschenbrenner, v petju vseskozi prav dober, in v igri, kjer predstavlja fino in karakteristično diabolsko naturo Mefistovo, je bil celo odličen. Pozna se mu, da ima ravno v tej ulogi veliko rutine. Siebela je pela in igrala gospa primadona Hanuš-Svobodova prav priskrčeno in ljubeznivo; te vloge morda še nismo videli na našem odru boljše zastavljene. Poklonjen ji je bil lep buket in se ji je mnogo ploskalo. Vlogo Valentinovo je imel g. Kralj; izvršil jo je krasno na občno zadovoljstvo. Gđ. Glivarčeva je bila kot vdova. Schwertlein čisto zadovoljiva. — Mislimo, da našega občinstva prav nič ne moti, ako se po-jeta dve ulogi v tej operi v češčini, in edna v hrvaščini. Na zagrebški operi je pel prejšnji čas vse svoje vloge junaški tenorist celo italijanski! — Tudi zbori so bili ta večer jako dobri.

— „Slavjanski vek“ pri-naša v najnovejši številki sliko in životopis g. dr. Ljudevita Jenka, ustanovitelja in predsednika »ruskega krožka« omenja pa tudi za-slug gospe Terezine Mihajlovne dr. Jenkove za ustanovitev ruskih kruž-kov.

— Naše tobakarne. V ljub-ljanskih prodajalnicah duhana se je upeljala slaba navada, da, ako kdo zahteva užigalice, se mu najprej ponudijo švedske in ako teh noče, šele one družbe sv. Cirila in Metoda. Vsled tega se zgubi mnogo denarja, ki bi lahko služil v korist družbi sv. Cirila in Metoda, ker mnogi, po-sebno nižji sloji, vzamejo, kar se jim dá. Upamo, da ne ostane ta naš op-min brez uspeha in da bodo prodajalke v tobakarnah odslej nasprotno ravnale. Ponujajte slovenske užigalice najprej in ako se teh noče, šele švedske.

— Narodnostni boj — v kaznilnici. V soboto je bila v Mariboru značilna obravnava. Tože-nih je bilo več v mariborski kaznil-nici zaprtih kaznjencev, ker so se 25. septembra l. l. grdo stekli. Po-vođ pretepu je bil, da je pet Kranj-cev zahtevalo, naj z njimi zaprtih 17 Stajancev slovenski govore, češ, da jih sicer pobijejo. Prišlo je do pretepa in konec je bil ta, da je v soboto petim kaznjencem bila pri-sojena kazen od osmih mesecev do enega leta. Omeniti je, da so vsi ti kaznjenci — krojači.

— Splošno slovensko žensko društvo praznovalo je včeraj v svojih društvenih prostorih na jako lep in slovesen način 54. obletnico smrti našega velikega pesnika Franceta Prešerna. Okoli okrašene sobe pesnikove zbrane dame so z vidnim zanimanjem sledile predavanju gđ. Ernestine Jelovšekove o »Prešernu in Slovenkah«, Gospodična Jelovškovapodala je nekaj zelo zanimivih podatkov o svojem očetu, z ozirom na njegovo plemenito, čutečo srce, katero se zlasti zrceli v eni nje-govih najkrajših pesmi »Nezakonska mati.« To pesem je predavateljica jako lepo komentirala. Splošno slov. žensko društvo je tako včeraj znova dokazalo, kako razume gojiti narodnostni čut in slaviti znamenite narodne može.

— Velika maskarada ljub-ljanskega „Sokola“. Leto za leto m prireja na pustni torek naš dični »Sokol« svojo običajno maska-rado in moramo reči, da je to ena najlepših veselic, kar se jih v Ljub-ljani že dolgo let sem prireja. Vsaj se pa tudi društvo potrudi in stori vse, kar le more, da ostane Sokolska maskarada na višku vseh veselic! Tudi letos priredi »Sokol« maska-rado, ki, sodeč po pripravih in za-nimanju bode vse dosežanje daleč prekosila, ne le kar se tiče dekora-cije dvorane, temuč tudi glede sku-pin in posameznih mask. »Sokol« je dobro pogodil, da hoče napraviti svojo maskarado pod devizo: jar-marka (semenj) v Nižnem Novgo-rodu! To je pravi kalajdoskop naro-dov in narodnih noš, vsaj je pa tudi malokateri narod tako bogat in krasnih nošah kakor ravno ruski. In kaj vsega se ne vidi v Novgorodu, kako vrvenje narodov in kako živ-ljenje ob času semnja! Poleg raznih domačih ruskih noš vidimo Tartare, Mongole, Čerkeze in krasne Čerke-zinje, razne kupce iz Perzije, Indije, Turkestana in Kavkaza. Da tudi iz Mandžurije pridejo cele karavane, ki pripeljejo najboljšega čaja na trg. No, da ne manjka pristnih židov, je

umevno, kjer je »semenj brez židov«. In te lepe Bojarke v krasnih naro-dnih nošah — da, da marsikateremu Ne-rusu so že zmaknile — srce! Da ne manjka na tem »semenju« raznih gostiln in kavarn, kjer se toči pristni ruski čaj, kvas in vodka, je umevno, — letos pa bode — in to prvič — zastopan tudi pristni naš dolenski cviček, da tako seznanimo naše brate Ruse, kako »vodko« Slovenci pijejo. Torej na veselo svidenje v Nov-gorodu!

— Trgovski ples. Slovensko trgovsko društvo »Merkur« se je predinsnočnim priprilo, kako velike simpatije živi med ljubljanskim prebivalstvom. Trgovski ples se je sijajno obnesel in privabil poleg mnogih dostojanstvenikov in trgovcev toliko drugega odličnega občinstva, toliko elegantnih dam, dražestnih plesalk in neutrudnih plesalcev, da se je prvi ples društva »Merkur« vredno pridružil trgovskim plesom prejšnjih let. Poleg tega uspeha ima društvo tudi znaten finančialen uspeh od sobotnega plesa.

— Pripravljalni odbor za ustanovitev sirovinskega društva za krojače in šivilje sklicuje shod krojaških mojstrov, ki se bode vršil v sredo, dne 11. febru-ruarja ob pol 8 uri zvečer v restav-raciji pri Perleus, Slonove ulice, pri katerem bode poročal združni in-struktor gosp. dr. Rücker iz Gradca o namenu, važnosti in koristi siro-vinskih društev. Ker se bode pri tem shodu definitivno določilo, ako se sploh ustanovi sirovinsko društvo, ali pa da se ta ideja popolnoma opusti, vabi pripravljaln odbor naj-uljudneje vse gospode krojaške mojstre, da se tega shoda v obilnem številu vdeležiti blagovolijo.

— Iz Šiške. Tudi šišenski »Sokol« hoče kurentu dati tribut. V to ime priredi dne 21. svečana (so-boto) pri Koslerju prvo veselico s plesom, gimnastičnimi produkcijami, sviranjem dveh tamburaških klubov, petjem, komičnimi prizori i. t. d. Srečkanje izključeno. Ko-stimirani ali maskirani gostje bodo dobro došli. Podrobnejši program pove vabilo.

— „Čitalnica“ na Vrhniki priredi v nedeljo, dne 15. februvarja t. l. zabaven večer.

— Ilirsko Bistriška - Tr-novska čitalnica priredi dne 15. februvarja v hotelu »Ilirija« v Ilirski Bistrici veselico.

— Klub slovenskih tehni-kov na Dunaju je na l. rednem obšnem zboru dne 7. t. m. izvolil nov odbor za XXI. tečaj; in sicer se je isti sestavil sledeče: stud. mech. Mi-lan Lenarčič, predsednik; stud. mech. Josip Boncelj, tajnik; stud. ing. Rajmund Zaharija, blagaj-nik; stud. mech. Hugo Widmayer, preglednik.

— Ormoške čitalnice ob-čni zbor se vrši v nedeljo dne 15. februvarja ob 11. uri predpoldne v prostorih okrajnega zastopa.

— Iz hiralnice pobegnil je danes jutraj umobolni posestnik Jo-žef Znidaršič, 63 let star, iz Starega trga v logaškem okraju.

— S prvega nadstropja je padla na dvorišče včeraj popoldne 3½ leta stara deklica Ana Slavovec v Kladeznih ulicah št. 18. Deklica se je igrala na lesenem hod-niku, pristavila klopico in se spenjala čez ograjo, pri čemer je omahnila in padla kakih 6 metrov globoko. De-klia se ni druzega zgodilo, kakor da se je pretresla.

— V nogo ustrelil je 12letni Ernest Kadunc na Starem trgu št. 13 11letnega Franceta Pleničarja, stanuj-očega v isti hiši. Kadunc je vzel hlapecu Ivanu Verbovšku v hlevu puško in se je z njo igral. Puška se je sprožila in je strel zadel Pleničarja v desno stegno.

— Nezgod. Hlapec Martin Zupančič, 24 let star, iz Kolovrata v litiskem okraju, je v gozdu pri na-kladanju lesa ponesrečil. Debelo deblo se mu je zavalilo na desno nogo in mu jo zmečvalo. Ponesrečenca so pri-peljali v Ljubljano.

— Povožil je v soboto popo-ludne v Kolizejskih ulicah Herman Stotz, paznik v Kludskyjevi menaže-riji 63 let staro Marijo Tomec stanuj-očo na Opekarski cesti št. 4. Ženica je na levi nogi poškodovana.

— Žganja ukradla sta v so-boto zvečer v gostilni Marije Čar-marove delavca Leopold Jenko in Fran Sevnjak. Vzela sta ga polno litersko steklenico in šla z njim v drugo go-stilno. Natakara je to naznanila po-licijskemu stražniku, ki je prevelika prijatelja žganja aretoval.

— V Ameriko. Včeraj ponoči se je odpeljal v južnega koledvora 97 izseljencev v Ameriko.

— Izgubljene in najdene reči. Marija Gregorin, Trnovske ulice št. 6, je izgubila med vožnjo iz Vodmat do mitnice na Radeckega cesti sivo, belo in rudeče krizasto konjsko odejo. — Komptarist Gustav

Jakel, stanujoč na Marije Terezije cesti št. 11, je našel na Franca Jožefa cesti zlato žensko uro. — Na Mest-nem trgu je bila najdena pred dnevi denarnica, v kateri je bilo 120 kron. — Na poti od Vižmarjev do Ljub-ljane je bila izgubljena stara srebrna ura. — Gospodična K. M. je izgubila na poti Kolodvorske ulice, Sv. Petra cesta, Marijin trg, Wolfove in Go-spodske ulice, bankovec za 10 K. — Šolski učenec Franc Zakotnik, Selo št. 10, je našel danes jutraj v Vod-matu nikelnasto uro in verižico.

*** Najnovejše novice.** Zo-pet madjarska žrtev. Porotniki v Kološvaru so obsodili po tridevni obravnavi urednika rumunskega lista »Tri-buna«, Jurja Mohana, v 15mesečno ječo in v globo 11.000 K. — Zaprlj so v Monakovem sodnega eksekutorja, biv-šega častnika Schanza, ki je onečlašal žene dolžnikov, obljubivši jim popust izvršitve. — Samomor pevke. V Lipskem se je ustrelila sloveča pevka Bellimonta. — Humbertovi so izdali neko odlično osebo, ki jim je posodila 1 milijon frankov proti 10% na mesec. — Predsednik Roosevelt je na-lahko obolel za prehlajenjem. — Osle-parjeni škof. Škofu v Stolnem Belemgradu, Varosyju, se je brzojavno napovedal ministrski svetnik Geza Ver-dessy. Ko je mož prišel, ga je škof obdržal pri sebi več dni ter mu na prošnjo izročil za neko obubožano aristo-kratsko rodbino 12.000 K. Pozneje se je izkazalo, da je padel škof v roke neznanemu sleparju. — Iz Donave so potegnili truplo podpopkovnika Evgena Hirta, ki je skočil dne 24. m. m. v vodo. — Žrtva Viljemovega govora. V Frankobrodu je bil obso-ven urednik Wertheimer v dvomesečno ječo zaradi razžaljenja Veličanstva, ker je kritikal breslavski cesarjev govor. — Zavrtnjena častna diploma. Profesor na moskavski gospodarski šoli, Fedorov, je vrnil angleški družbi »Royal society« častno diplomu, češ, da ne mara biti ud tiste Anglije, kiše je v burški vojni postavila v protivje s celim civilizovanem svetom.

*** Poljaki na Ruskem** so se zadnjih let silno jezili na rusko vladu, ker je bila l. 1891. naložila znatno carino na uvoz poljskih knjig. V Krakovu izdana poljska knjiga je mogla priti v Varšavo samo če se je plačalo od nje pol rublja carine. Zdaj je ruska vlada to barbarsko do-ločko razveljavila Varšavsko »Slovo polskie« pojasnjuje, da ruska vlada te carine ni naložila iz lastnega nagiba, marveč na prošnjo katoliških du-hovnikov v Čestohovu, ki delajo s prodajanjem molitvenikov itd. veli-kanske kupčije, a so se hoteli osvobo-diti konkurence iz Lvova in iz Krakova.

*** O princezinji Lujizi.** O neznačajnosti Girona govori najboljše pač to, da si je dal zaključek svojega ljubavnega romana s princezinjo mastno plačati, saj trdi se splošno tako. In v takem koristolovcu je videla princezinja svoj ideal. Da se je princezinja popo-lnoma strelizala, pove v nekem pismu, kjer pravi, da so ji padle luskinje z oči ter je spregledala. Največ pa so pri-pomogla zaničevalna in sramotilna pi-sma ki jih je dobivala princezinja vsak dan od vseh strani sveta. Nadalje pa je bil njen položaj skrajno kritičen, ker sta Francija in Švica zahtevali izkazne listine ter ji sicer grozili z izgonom a izseliti se ni smela zaradi pričakujočega otroka. Kako se bo stvar zasukala, pa se vendar še ne more reči, ker je sak-sonski dvor neizprosen, da bi smela princezinja videti svoje otroke. Prince-zinja se je tudi obrnila s kesanim pi-smom na svojega soproga ter je zapro-sila za tako dovoljenje, a dobila je uradni odgovor, da se ji približanje nikdar več ne dovoli. Bolj spravljivi se kažejo princezinji v očetovi hiši, a od-visno je od dunajskega dvora, ako se ji dovoli prestopiti avstrijsko mejo. Ako se to zgodi, odkaže se ji v prebivanje toskanski grad Schlackenwörth.

*** 24 ur žaloval za ženo.** Jure Katič iz Dobrenice se je oženil pred tremi dnevi z lepo črnooko Klaro Radočaj. Mesec dni po poroki je odšel v Ameriko ter se vrnil pred dobrim letom ter živel s svojo Klaro v ljubezni in slogi. Pred mesecem je rodila Klara prvega otroka, a ker je brezgodaj vstala, je zbolela in umrla. V četrtek so jo pokopali. Jure je hudo žaloval ob grobu, v petek, t. j. drugi dan pa je šel k svojem kumu Janku ter ga zaprosil za roko njegove lepe hčerke Mare ter jo tudi dobil. V soboto sta že šla zaročenca k župniku, ki ju je v nedeljo prvič oklical.

*** Orjaški otroci.** Ravno kar je umrla v Budimpešti orjaška deklica, ki je tehtala 125 kg. ter so jo kazali v orfeju za denar. Zalila jo je maščoba. To je konec vseh takih nenavadnih otrok, in nikjer se ne kažejo nad 15 let stari, ker morajo poprej umreti. Ljudje verujejo, da so to nenavadne prikazni. A temu ni tako. Vsi taki otroci so od brezvestnih ljudi v ta namen iz-pitani, da jim služijo denar a življenje jim je odmerjeno le prav kratko. Zato bi se morale oblasti brigati za take brezvestne mučitelje.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 9. februvarja. Danes se vrše med strankami posveto-vanja glede konverzije rente. Najbrž se zedinijo stranke na 3¼%.

Dunaj 9. februvarja. V Gorici je umrl dvorni svetnik Klavdij vitez Klau dy, voditelj vseh dvor-nih vlakov. Klau dy je imel med vsemi uradniki v Avstriji največ redov.

Olomuc 9. februvarja. Tukajš-nja trgovska zbornica, katere ne more zborovati, ker Nemci ne-čejo Čehom priznati pravice, go-voriti češki, je sklicana na dan 14. t. m. V tej seji se hoče uveljaviti novi opraviilnik, in sicer po-tom kompromisa.

Sofija 9. februvarja. Včeraj je bil pokopan Petro Karavelov. Udeležba je bila velikanska. Kara-velov je bil pokopan na državne stroške.

Carigrad 9. februvarja. Vlada dela kolosalne priprave za eventu-valne dogodke na Balkanu. Tako je vse pripravljeno, da lahko vsak dan stopi 240.000 mož pod za-stave, a tudi ladij si je zagotovila zadostno število.

Genève 9. februvarja. Prin-cezinjo Lujizo so vendar spravili v blaznico. Razglašeno se, da jo je silno užalostilo, ker ni dobila dovoljenja obiskati svo-jega smrtnobolnega sina in da je sama zahtevala, naj jo spravijo v kak sanatorij, češ, da ne more jamčiti, da si kaj ne stori. Spra-vili so jo v blaznico Metterie, 30 kilometrov od tod. Njen zdravnik je znani specialist dr. Forell. Z Gironom princezinja še ni pretr-gala zveze.

Borzna poročila.

Ljubljanska „Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dunaj. borze 9. februvarja 1903.

Naložbeni papirji.	Denar	Blago
4½% majeva renta . . .	100 80	101—
4½% srebrna renta . . .	100 80	101—
4% avstr. krona renta . . .	101 60	101-80
4% zлата . . .	121 15	121 35
4% ogrska krona . . .	99 70	99 90
4% zлата . . .	121 15	121 35
4% posojilo dežele Kranjske . . .	99 75	—
4% posojilo mesta Spjetera . . .	100—	—
4% bos.-herc. žel. pos. 1902 . . .	101 25	102-25
4% češka dež. banka k. o. . .	100 10	101—
4% obl. ogr. lokalne železnice d. dr. . .	100—	101—
4% zast. pis. gal. d. hip. b. . .	101 40	102 40
4% zast. pis. kom. k. o. z 10% pr. . .	107 30	108 30
4% zast. pis. Innerst. hr. . .	101—	102—
4% deželne hranilnice . . .	101 15	102 15
4% zast. pis. ogr. hip. b. . .	101 15	102 15
4% obl. ogr. lokalne železnice d. dr. . .	100—	100 50
4% češke ind. banke . . .	99 25	100 25
4% prior. Trst-Poreč lok. žel. . .	98—	99—
4% dolenskih železnic . . .	99 50	100 50
3% juž. žel. kup. 1/1 1/1 . . .	305 25	307 25
4½% av. pos. za žel. p. o. . .	100 60	101 60

Srečke.	1854	1870
Srečke od leta 1854 . . .	180—	190—
" " " 1880/1 . . .	185 50	187 50
" " " 1894 . . .	248—	252—
" tizske . . .	160—	162—
" zemlj. kred. I. emisije . . .	268 75	270 75
" " II. . .	264 50	266 50
" ogrske hip. banke . . .	258 50	260 50
" srbske a frs. 100— . . .	87 50	89 50
" turške . . .	120—	121—
Basiliška srečke . . .	19 50	20 50
Kreditne . . .	435—	439—
Inomoške . . .	86—	90—
Krakovske . . .	75—	79—
Ljubljanske . . .	75—	79—
Avstr. rud. križa . . .	56 80	56 80
Ogr. . .	28 25	29 25
Rudolfove . . .	75—	76—
Salcburške . . .	75—	80—
Dunajske kom. . .	438—	442—

Debitice.	56—	57—
Južne železnice . . .	702—	703—
Državne železnice . . .	1588—	1598—
Avstr.-ogrsko bančne del. . .	701 50	702 50
Avstr. kreditne banke . . .	749—	750—
Jgrske . . .	260—	262—
Zivnostenske . . .	720—	721—
Premogokop v Mostu (Brux) . . .	393—	399—
Alpske montan . . .	1665—	1675—
Praske želez. ind. dr. . .	494—	495—
Rima-Murányi . . .	400—	404—
Trboveljske prem. družbe . . .	340—	343—
Avstr. orožne tovr. družbe . . .	150—	154—
Česke sladkorne družbe . . .	—	—

Valute.

C. kr. cekin . . .	11 34	11 39
20 franki . . .	19 07	19 08
20 marke . . .	23 44	23 52
Sovereigns . . .	23 96	24 04
Marke . . .	117 12	117 27
Laški bankovci . . .	95 35	95 55
Rubliji . . .	253—	253 75

Žitne cene v Budimpešti.

dne 9. februvarja 1903.

Terminal.	50 kg	K	7 60
Pšenica za april . . .	50	—	6 61
" april . . .	50	—	6 06
Koruzna " maj . . .	50	—	8 16
" julij . . .	50	—	8 05
Oves " april . . .	50	—	6 07

Efektiv.

10. vinarjev višje.

Deželno gledališče v Ljubljani.

Štev. 72.

Dr. pr. 1277.

V torek, 10. februarja 1903.

Repertoarna igra vseh nemških in avstrijskih gledališč

Novost!

Novost!

Prvič na slovenskem odru:

Poskusni kandidat.

Drama v štirih dejanjih. Spisal M. Dreyer. Prevel Jbs. M.—i. Režiser Fr. Lier.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek ob 7/8. uri. Konec po 10. uri.

Prihodnja predstava bode četrtek, 12. febr.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306.2. Srednji zračni tlak 736.0 mm.

Febr.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
7.	9. zv.	747.0	0.0	sl. jzhod	jasno
8.	7. zv.	747.8	-4.7	sl. vzhod	jasno
8.	2. pop.	747.2	9.0	sr. vzhod	jasno
9.	9. zv.	747.3	3.6	sr. jzhod	pol. oblak.
9.	7. zv.	746.6	4.3	p. m. za. h	oblačno
9.	2. pop.	746.0	7.4	p. m. jzhod	oblačno

Srednja temperatura sobote in nedelje 2.4° in 1.2°, normale: 1.6° in 2.6°. — Mokrina v 48 urah: 0.0 mm in 0.0 mm.

Globoke žalosti potrji naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znančcem žalostno vest, da se je Bogu Vsemogočnemu dopadlo, našo iskreno ljubljeno, nepozabno soprogo, najboljšo mater, staro mater, sestro in taščo, gospo

Ivano Morel roj. Kržič

po dolgi mučni bolezni, dne 6. t. m. ob 8 1/2. uri zjutraj, prevideno s svetimi zakramenti za umirajočega, v 48. letu njene dobe, poklicati v boljše življenje.

Truplo predrage se boče v ponedeljek, dne 9. t. m., ob 8 1/2. uri zjutraj na kolodvoru Postojna svečano blagoslovilo in se potem na pokopališču Hrenovce položilo k zadnjemu počitku.

Hrašče pri Postojni, dne 7. februarja 1903. (384)

Jakob Morel, soprogo — Josipina Zadnek roj. Morel, Ivanka Morel, hčeri. — Jakob Morel, sin. — Helena Majaron roj. Kržič, sestra. — Fran Zadnek, zet. — Franci in Milan, vnuka.

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze srčnega sočutja ne samo med boleznijo, temveč tudi ob smrti našega iskreno ljubljene, nepozabnega soproga, oziroma očeta, tasta, brata, in strica, gospoda

Frana Terdina

kakor tudi za izvanredno mnogoštevilno in najčastnejše spremstvo k zadnjemu počitku in za prekrasne darovane vence, izrekamo tem potom vsem sorodnikom, prijateljem in znančcem dragega pokojnika najsrčnejšo in najiskrenejšo zahvalo.

V Ljubljani, 7. svečana 1903.

(393)

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Globoke žalosti potrj vsled prebitke izgube svoje iskreno ljubljene nepozabne soproge

Ane

izrekam tem potom za mnogo-brojne dokaze srčnega sočutja, darovane prekrasne vence in mnogo-brojno častno spremstvo drage pokojnice k zadnjemu počitku vsem sorodnikom, prijateljem in znančcem, posebno pa prečastiti duhovščini, blagorodnemu gospodu načelniku železnične postaje F. Schuster-schitzu, blagorodnemu gospodu c. kr. poštovnemu oskrbniku T. Karisu, blagorodnemu gospodu trgovcu M. Domicelju, slavni tukajšnji požarni brambi in častitim gg pevcem za ginhive žalostinke, svojo najprisrčnejšo in najtopljšo zahvalo. Dalje izrekam tudi še srčno zabvalo vsem onim rodoljubom, ki so mesto vencev podarili družbi sv. Cirila in Metoda znatni znesek 200 kron. (392)

V Sv. Petru, 8. svečana 1903.

Fran Križaj.

Zahvala.

Za vse izkazano sočutje povodom bolezni in smrti naše preljube hčerke, oziroma sestre, gospice

Ane Belič

izrekamo vsem obiskovalcem ranjce med boleznijo kakor tudi vsem mnogoštevilnim udeležnikom, ki so spremili ljubo ranjco k večnemu počitku, našo najsrčnejšo zahvalo. Iskreno se tudi zahvaljujemo vsem darovalcem prelepih vencev.

V Ljubljani, 9. februarja 1903.

(391)

Žalujoči ostali.

Stanovanje

z 1 sobo in kuhinjo se odda z majem v Pogačnikovi hiši, Cigalove ulice št. 3, pred justično palačo. Več se izve istotam. (394)

Izurjeni prodajalci

vešči slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi ter dobro znani z zasebnimi odjemalci, se sprejmejo takoj stalno in z visoko provizijo. (349-3)

Ponudbe je vpslati pod šifro: „Prodajalec“ upravnistvu „Sl. Nar.“

Knjigovez

priden in spreten delavec v vseh to stroko spadajočih del, sprejme se proti dobremu plačilu in trajni službi pri

Ant. Umek-u v Brezicah. (352-3)

Stenografa

sprejme takoj (337-3) notar Hudovernik v Kostanjevici. Plača po dogovoru.

Trgovski pomočnik

lepega obnašanja in dober prodajalec, se vsprejme v trgovino mešanega blaga. Oni, ki znajo zraven slovenskega in nemškega jezika, tudi nekoliko italijanski, imajo prednost.

Kje? pove upravnistvo „Slov. Naroda“. (353-3)

prodamalka

za trgovino z mešanim blagom, izurjena v špecerijski, manufakturni in norinberski stroki. Ista mora biti samostojna in tudi nekoliko vajena v slovenski in nemški korespondenci ter s primerno izobrazbo.

Ponudbe pod: „št. 100“ na upravnistvo „Slov. Naroda“. (329-5)

Veliko iznenadenje!

V življenju še ni bilo enake prilike. 500 komadov za gld. 1.80.

1 prekrasno pozlačena, 36 ur idoča precizijska anker ura s sekundnim kazalcem, natančno idoča, za kar se 3 leta jamči. 1 moderna svilena kravata za gospode, 3 komadi ff. žepnih robcev, 1 gosposki prstan s ponarejenim žlahtnim kamnom, 1 dulec (ustnik za smotke iz jantarja, 1 elegantna damska broža (novost), 1 prekrasno žepno toaletno zrcalce, 1 usjat mošnjiček za denar, 1 žepni nožek s pripravo, 1 par manjših gumbov, 3 naprsni gumbi, vsi iz double zlata s patentiranim zaklepom, 1 mični album s slikami, obsegajoč 36 najkrasnejših slik, 5 šaljivih predmetov, ki vzbujajo tako pri mladih kakor pri starih veliko veselost, 1 jako koristno navodilo za sestavljanje pisem, 20 predmetov, potrebnih za dopisovanje, in še 400 raznih predmetov, ki so v domačiji neobhodno potrebni. Vse skupaj z uro vred, ki je sama tega denarja vredna, velja samo gld. 1.80. Razposilja proti poštenu povzetju, ali če se denar naprej pošlje

dunajska razposiljalna tvrdka Ch. Jungwirth, Krakov A/15.

NB. Za neugajajoče se vrne denar.

Komptorski praktikant

z dovršeno trgovsko šolo in znanjem stenografije, se sprejme z dobro začetno plačo pri tvrdki (11-31)

Edmund Kavčič v Ljubljani.

Za industrijsko podjetje na deželi se išče zanesljiv komptoirist

v vseh komptoiristnih delih sposoben, nemškega in slovenskega jezika v pisavi in govoru popolnoma zmožen. Ponudbe s prepisanimi spričevali, referencami in zahtevano plačo na upravnistvo „Slovenskega Naroda“ pod „R. S.“ (383)

Marija Zupan roj. Altmann izprašana babica

vljudno naznanja častitim damam, da se je iz Poljanske ceste št. 21

preselila na Sv. Petra cesto št. 13

ter se priporoča tudi nadalje. 347-2

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Bejaku.

Izved iz voznega reda.

veljaven od dne 1. oktobra 1902. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 56 m popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. (Trst-Monakovo direktni vozovi I. in II. razreda.) — Proga v Novo mesto in v Kočevje. Osonni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomesto, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novomesto, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m zjutraj osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Isl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. (Monakovo-Trst direktni vozovi I. in II. razreda.) — Ob 7. uri 12 m zjutraj osonni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 17 m dopoldne osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Prago, Francove vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta, Solnograda. — Proga iz Novega mesta in Kočevja. Osonni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne in ob 6. uri 50 m nvečer. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m dopoldne in ob 6. uri 10 m zvečer. (1)

Advokat

dr. Alojzij Kokalj

vljudno naznanja, da je otvoril

svojo pisarno

v Ljubljani

Kolodvorske ulice št. 12

(Sudovernikova hiša).

(385-1)

50 sodov

dobrih in močnih, od 600 do 700 litrov, prodaja po nizki ceni Fran Cascio, Vegove ulice 10. (387-1)

Učenec

zmožen slovenskega in nemškega jezika in s potrebno šolsko izobrazbo se takoj sprejme v trgovino manufakturnega blaga

J. Šket v Jilrski Gistrici.

Komí

29 let star, špecerist in železninar, želi sedanji prostor premeniti. Blagohotne ponudbe blagovolijo se pošiljati pod „Judicat 29“ na upravnistvo „Slov. Naroda“. (330-3)

Graščine, posestva na kmetih, vile na Bledu in ob koroskih jezerih, gostilnice na deželi in v mestu, večje in manjše, najemniške hiše v Ljubljani in predmestju kakor v Udmatu, na Glineah - Viču in v Šiški kakor tudi stavbne parcele od 2 K naprej m² priporoča (385-1)

prometni biro posestev

Janeza Nep. Plautz-a

Rimska cesta 24

kot dobro naložitev kapitala pri rentni konverziji.

Elegantno meblavana

soba z balkonom

blizu deželne vlade, odda se takoj. Naslov v upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (386-1)

Notarski uradnik

zmožen za opravljanje solicator-skih del, sprejme se za pisarno v Ljubljani.

Ponudbe s spričevali upravnistvu „Slov. Naroda“. (326-4)

Pomožni uradnik

stenograf, vešč slovenskega in nemškega jezika, se takoj sprejme za nekaj tednov v trgovinsko pisarno. Plača po dogovoru.

Naslov se izve pri upravnistvu „Slov. Naroda“. (388)

Blagajničarko

za trgovino in loteristinjo

se sprejme v službo. Ponudbe pod „Spretnost 33“ na upravnistvo „Slov. Naroda“. (371-2)

Veliko denarja!

do 1000 K na mesec morejo si pošteno prislužiti isobe vsakega stanu (kot postranski zaslužek). Natančneje pod „Reell 118“ na Annoncen-Abteilung des MER-KUR, Stuttgart, Schickstr. 6. (2786-40)

— Dobiva se v vseh knjigotrdnicah —

MALI VITEZ

— Pan Volodijevski —

Zgodovinski roman, spisal H. Sienkiewicz Po poljskem izvirniku poslovenil Podravski

Roman izide, bogato ilustriran, v 20 do 25 sešitkih po 40 h. Vsakih * 14 dni se izdaja en sešitek * *

Založna knjigarna

Kleinmayr & Bamberg v Ljubljani

Filip Ropas

lastnik c. kr. patenta za izdelovanje cementnih rokovopov in vodnjakov

v Spodnji Šiški

se priporoča za vsa v to stroko spadajoča dela po najnižjih cenah. (390-1)

Delo po najnovejši iznajdbi.

Spričevala na razpolago.

Čaj proti kašlju.

Izpričano vplivno zdravilo proti kašlju, hripavosti in pri zasliženju sopilnih organov. Vsak dan se vzame tri čašice tega čaja, vselej eno uro pred jedjo. Cena zavitku 2910 50 vln. (10)

Lekarna Piccoli „pri angelju“ Ljubljana, Dunajska cesta.

Zunanja naročila proti poštenu povzetju.

„LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA“

Akcijski kapital K 1.000.000.—

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

v Ljubljani, Špitalske ulice št. 2.

Zamovanja in ekskomptuje izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavejce.

Ekompot in inkasso menic. Borzna naročila.

Podružnica v SPLJETU.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od dne vloge do dne vzlaga. (2975-20)

Promet s čeki in nakaznicami.